

Arrest

nr. 229 116 van 21 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. KEULEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 september 2015, verklaart er zich op 2 oktober 2015 een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 30 november 2016 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.3. Op 8 maart 2017 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 19 april 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.5. Op 7 februari 2018 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling.

1.6. Op 29 maart 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.7. Op 2 mei 2018 verklaart verzoeker zich een vierde maal vluchteling.

1.8. Op 6 juli 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.9. Op 21 september 2018 verklaart verzoeker zich een vijfde maal vluchteling.

1.10. Op 18 december 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.11. Op 30 januari 2019 verklaart verzoeker zich een zesde maal vluchteling.

1.12. Op 26 april 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op 29 april 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een 19-jarige Afghaan van Pashtounse origine te zijn, afkomstig van het dorp Qala Khan, district Qarghayi, provincie Laghman. U ging tot en met de negende graad naar school. De taliban eisten van u dat u zich bij hen zou voegen. U vertrok uit Afghanistan omstreeks juli 2015. U kwam op 28 september 2015 aan in België en diende op 2 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 november 2016 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Er werd geen geloof gehecht aan uw herkomst uit Afghanistan noch aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Na deze beslissing heeft u België niet verlaten.

U diende een tweede verzoek om internationale bescherming in op 8 maart 2017. U verklaarde wel degelijk afkomstig te zijn uit Afghanistan en stelde dat de taliban nog steeds naar u op zoek zijn. Op 19 april 2017 besliste het CGVS om dit verzoek niet in overweging te nemen. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

Na deze beslissing trok u in juni 2017 naar Frankrijk, alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Op grond van de Dublin III-verordening (EU) nr. 604/2013 oordeelden de Franse autoriteiten echter dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek. U keerde hierop eind 2017 terug naar België.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 7 februari 2018 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. Opnieuw verklaarde u wel degelijk afkomstig te zijn uit Afghanistan. Nog stelde u dat de taliban nog steeds naar u op zoek zijn. Op 29 maart 2018 besliste het CGVS om ook dit verzoek niet in overweging te nemen. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 2 mei 2018 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. Opnieuw verklaarde u wel degelijk afkomstig te zijn uit Afghanistan. Nog verklaarde u dat uw problemen met de taliban nog altijd actueel zijn. Op 9 juli 2018 besliste het CGVS om uw vierde verzoek niet in overweging te nemen. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 21 september 2018 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Opnieuw hield u vol afkomstig te zijn uit Afghanistan. Nog verklaarde u dat uw problemen met de taliban nog altijd actueel zijn en dat uw broers omwille van de problemen met de taliban niet naar school gaan. Voorts gaf u aan dat u geen contact meer heeft met uw familie omdat er geen telefoonnetwerk meer actief is. Op 18 december 2018 werd door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Op 30 januari 2019 diende u een zesde verzoek om internationale bescherming in. In uw huidige verzoek benadrukt u opnieuw dat u Afghaan bent en

opgroeide in het district Qarghayi, provincie Laghman. Voorts verklaart u dat uw problemen met de taliban nog altijd actueel zijn. U geeft aan dat de taliban aan dorpelingen en aan uw vader vragen waar u bent. Nog geeft u aan dat het contact met uw familie is hersteld en dat uw vader bang is dat de taliban jullie telefoongesprekken afluisteren. Bijkomend haalde u aan dat uw taal en uw accent uw verklaringen over uw herkomst ondersteunen. Tot slot vraagt u aan het CGVS om uw familie in Afghanistan op te sporen via het Rode Kruis. U legde geen documenten voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de verklaringen en de motieven die u naar aanleiding van uw voorafgaande verzoeken hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit noch aan uw herkomst uit Afghanistan. U diende geen beroep in. Uw tweede, derde en vierde verzoek werden door het CGVS niet in overweging genomen en uw vijfde verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard. U diende geen beroep in tegen deze beslissingen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit de motieven die u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name dat de taliban naar u vragen en dat uw vader vreest dat jullie telefoongesprekken door de taliban worden afgeluisterd, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen omdat er geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen betreffende uw herkomst en nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek dd. 12/04/2019, vraag 10, 15 en 18). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Dat uw herkomst en nationaliteit zouden blijken uit uw taal, uw accent is een loutere blote bewering (Verklaring Volgend Verzoek dd. 12/04/2019, vraag 17). Het feit dat u zou spreken met een bepaald accent kan trouwens nooit een bewijs vormen van uw nationaliteit.

Betreffende uw vraag aan het CGVS om uw familie in Afghanistan op te sporen via het Rode Kruis dient opgemerkt dat, gelet op de bewijslast die in asiëzaken op de verzoekende partij rust, het in de eerste plaats aan de verzoeker is om dergelijk concrete bewijselementen, zoals bijvoorbeeld het door u gesuggereerde tracing onderzoek via het Rode Kruis, aan te brengen (Verklaring Volgend Verzoek dd. 12/04/2019, vraag 15). Bovendien is het CGVS niet bevoegd om in uw naam een dergelijk onderzoek door het Rode Kruis te laten uitvoeren.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikelen 48/3 en 48/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een uittreksel uit een rapport van EASO (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 2 oktober 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd teneinde zich bij hen aan te sluiten. Op 30 november 2016 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers Afghaanse herkomst en nationaliteit. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in bij de Raad, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 8 maart 2017 dient verzoeker een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn Afghaanse herkomst en nationaliteit en stelt dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zijn. Op 19 april 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in bij de Raad, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Nadat hij in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende en in het kader van de Dublinregeling terugkeerde naar België, dient verzoeker op 7 februari 2018 een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in België in. Hij volhardt in zijn Afghaanse herkomst en nationaliteit en stelt dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zijn. Op 29 maart 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in bij de Raad, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 2 mei 2018 dient verzoeker een vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn Afghaanse herkomst en nationaliteit en stelt dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zijn. Op 6 juli 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Verzoeker diende hiertegen geen beroep in bij de Raad, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 21 september 2018 dient verzoeker een vijfde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn Afghaanse herkomst en nationaliteit en stelt dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zijn en dat zijn broers omwille van de problemen met de taliban niet naar school kunnen gaan, alsook dat hij geen contact meer heeft met zijn familie omdat het telefoonnetwerk in zijn regio van herkomst niet meer actief is. Op 18 december 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Verzoeker diende hiertegen geen beroep in bij de Raad, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 30 januari 2019 dient verzoeker onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn Afghaanse herkomst en nationaliteit en stelt dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zijn. Hij voegt toe dat het telefonisch contact met zijn familie is hersteld en dat zijn vader bang is dat de taliban zijn telefoongesprekken met verzoeker afluisteren. Tevens vraagt verzoeker aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om zijn familie op te sporen in Afghanistan via het Rode Kruis. Hij legt geen bijkomende documenten voor. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet tot de onontvankelijkheid van verzoekers zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat zijn verklaringen in het kader van dit zesde verzoek slechts voortbouwen op een relaas dat in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werd bevonden. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoekers taal en accent zijn herkomst en nationaliteit zouden bewijzen, slechts een blote bewering betreft en dat het niet aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om verzoekers familie in Afghanistan op te sporen via het Rode Kruis. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat verzoeker in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming slechts voortbouwt op een relaas dat reeds in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale

bescherming ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen op zich geen ander licht kan werpen op deze voorgaande beoordelingen, alsook dat verzoekers nationaliteit en herkomst geenszins louter op basis van zijn taal en accent kunnen worden vastgesteld en dat het niet aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt om verzoekers familie in Afghanistan op te sporen via het Rode Kruis:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit de motieven die u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name dat de taliban naar u vragen en dat uw vader vreest dat jullie telefoongesprekken door de taliban worden afgeluisterd, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen omdat er geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen betreffende uw herkomst en nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek dd. 12/04/2019, vraag 10, 15 en 18). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Dat uw herkomst en nationaliteit zouden blijken uit uw taal, uw accent is een loutere blote bewering (Verklaring Volgend Verzoek dd. 12/04/2019, vraag 17). Het feit dat u zou spreken met een bepaald accent kan trouwens nooit een bewijs vormen van uw nationaliteit.

Betreffende uw vraag aan het CGVS om uw familie in Afghanistan op te sporen via het Rode Kruis dient opgemerkt dat, gelet op de bewijslast die in asielzaken op de verzoekende partij rust, het in de eerste plaats aan de verzoeker is om dergelijk concrete bewijselementen, zoals bijvoorbeeld het door u gesuggereerde tracing onderzoek via het Rode Kruis, aan te brengen (Verklaring Volgend Verzoek dd. 12/04/2019, vraag 15). Bovendien is het CGVS niet bevoegd om in uw naam een dergelijk onderzoek door het Rode Kruis te laten uitvoeren.”

Waar verzoeker aanvoert dat nooit werd onderzocht of zijn taal en accent zijn Afghaanse nationaliteit en herkomst kunnen aantonen, hoewel dit volgens hem gemakkelijk met behulp van een tolk Pashtou kan worden nagegaan, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel op verzoekers schouders rust en dat het dan ook aan hem toekomt om *in concreto* aan te tonen dat zijn taal en accent wel degelijk zijn Afghaanse nationaliteit en herkomst zouden (kunnen) aantonen, *quod non*. Overigens kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoekers taal en accent op zich volstaan om zijn beweerde Afghaanse nationaliteit en herkomst aan te tonen. Bovendien betreft dit geenszins een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aangezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker zijn taal en accent reeds gebruikt sedert zijn eerste verzoek om internationale bescherming en hij hier toen geen enkele melding van maakte. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat in het kader van verzoekers voorgaande vijf verzoeken om internationale bescherming door de commissaris-generaal reeds werd vastgesteld dat verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst ongeloofwaardig zijn, dat verzoeker tegen deze beslissing nooit beroep aantekende – zodat deze beslissingen intussen definitief zijn geworden – en dat er voor verzoeker geen rechtsmiddelen meer openstaan betreffende deze vijf voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Het is niet omdat de problemen van verzoeker in het kader van een eerder asielverzoek ongeloofwaardig werden geacht, dat dit nog steeds zo zou zijn.”*, dient erop gewezen dat het in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan verzoeker toekomt om in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het indienen van een volgend verzoek om internationale bescherming betekent geenszins dat met de beoordeling die in het kader van een voorgaand verzoek om internationale bescherming werd gemaakt geen rekening (meer) zou mogen worden gehouden, integendeel. Dit klemt des te meer *in casu* daar in het kader van verzoekers voorgaande vijf verzoeken om internationale bescherming niet enkel geen geloof werd gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtmotieven, doch evenmin aan zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst. In dit kader is verzoekers verwijzing naar de veiligheidssituatie in de Afghaanse provincie Laghman (verzoekschrift, stuk 3) dan ook slechts relevant indien zijn voorgehouden herkomst uit deze provincie alsnog aannemelijk zou kunnen worden geacht, *quod non*.

Waar verzoeker nog aanvoert dat *“men niet met alle feitelijke gegevens die ter beschikking waren, heeft rekening gehouden”*, dient vastgesteld dat hij nalaat *in concreto* uiteen te zetten met welke feitelijke gegevens volgens hem geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

2.3.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, zesde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER